

Meewind wil inhaalslag voor duurzame energie

“Ons land loopt achter bij de rest van Europa”

“Ook al lijkt het een lange weg, we moeten versneld naar duurzame energie”, stelt Johan Swager. Samen met Willem Smelik runt hij Meewind in Haarlem. “Als eerste is er het element van toenemende afhankelijkheid. De fossiele brandstoffen raken namelijk op. Het kan naar ons idee veel sneller dan de oude scenario’s ons voorrekenden. Daarnaast is er de ideële factor. Maar vergeet niet: duurzaamheid, daar zit ook business in. Met andere woorden: er is steeds meer een economische noodzaak”

We spreken de beide voorvechters voor windmolens kort nadat staatssecretaris Tineke Huizinga een vergunning heeft afgegeven aan het Britse Airtricity voor een locatie op het Nederlands plat van de Noordzee. Minstens drie ministeries houden zich in ons land bezig met de voorwaarden voor de realisatie van windmolenparken. Dat maakt het voor buitenstaanders niet doorzichtiger. Daarnaast waren er ook allerlei wettelijke hobbels om Meewind van de grond te krijgen: een beleggingsfonds waarin particulieren, bedrijven en overheden kunnen participeren. Nu lijkt er schot in te zitten, maar het kan niettemin nog wel een paar jaar duren voordat de eerste groene stroom volgens dit concept beschikbaar komt. “Tot onze spijt is er de afgelopen vier jaar geen enkele vergunning vrijgekomen voor ons deel van de Noordzee. Het is hoog tijd voor een versnelling. Rijkswaterstaat verwacht er binnenkort vier tot acht toe te kennen, maar die zijn nog behoorlijk kleinschalig. De beslissing daarvoor verwachten we uiterlijk in 2010. Maar dan gaat het nog maar om 450 MW.”

Niet afhankelijk

Tot nu toe zijn er twee windmolenparken op onze Noordzee: prinses Amalia en Egmond aan zee, beide voor de kust van Noord-Holland. Samen goed voor maar net 228 Megawatt. Vergeleken met andere landen is dat weinig. Vooral Denemarken is vooruitstrevend op dit gebied. Die haalt nu al meer dan 20 procent van de energiebehoefte uit windmolens, terwijl dat de doelstelling van onze regering is in 2020. Ook in België, Groot-Brittannië, Duitsland en Spanje is men er voortvarend mee aan de slag.

“Er is ogenschijnlijk veel geld nodig om het streven van de overheid van 6000 MW te halen: 16 miljard euro. Maar aan de andere kant is dat slechts 1000 euro per Nederlander. Als iedereen mee zou doen, dan is de financiële kant geen probleem. Zelf hebben we als start een fonds van 30 à 40 miljoen euro op het oog. Dat biedt voldoende basis om Meewind tot een succes te maken. Zo ver is het nog niet. De gemeente Den Haag doet voor 10 miljoen mee en Noord-Holland onder voorbehoud voor 2,5 miljoen. Daarnaast hebben we inmiddels zo’n 1000 particulieren. We verwachten dat er in navolging van Den Haag ook andere gemeenten mee gaan doen. En bedrijven uiteraard. Wel grappig, we kregen deze week de eerste aanmelding uit het buitenland. Japan nota bene. En dat maakt goede kans. Je ziet dat grote partijen ook meer en meer voor duurzaamheid kiezen. Ze willen niet langer afhankelijk zijn van sterk fluctuerende olieprijsen. Daar kun je geen beleid op maken. Kortom: eerst koos men voor windenergie vanwege het imago, nu meer om stabiliteit te waarborgen. Voor de goede orde: we zijn niet afhankelijk van een en hetzelfde project. We zitten in meerdere projecten om in ieder geval het beoogde rendement te garanderen.”

Subsidie

“In alle landen bestaat er de mogelijkheid om van subsidie gebruik te maken, ook al is die niet overal op dezelfde leest geschoeid. In ons land is dat Stimulering Duurzame Energieproductie (SDE) van het ministerie van Economische Zaken. Helaas kleeft er hier nogal een heleboel bureaucratie aan. Met die subsidie kun je eigenlijk het onrendabele deel van een project uitkopen. Zo beperk je de risico's niet alleen, maar kun je ook uitgaan van een redelijk rendement. Grote partijen als Shell gaan uit van minimaal 15 procent opbrengst als ze ergens geld in willen stoppen. Wij houden het conservatief. We willen onze klanten geen bomen tot in de hemel voorspiegelen. Dus een rendement van zeven tot tien procent is ons uitgangspunt, meer sluiten we niet uit.”

Tegenstand

Volgens Willem Smelik is elke tegenstand achterhaald. Er zijn nog enkele strijders tegen windmolens, maar hun motieven snijden geen hout. Gevaar voor het milieu bestaat niet en afstemming met de scheepvaart is goed mogelijk. Er is bij de overheid dan ook geen twijfel meer aan het nut van meer groene stroom uit offshore windenergie.

“Winning van windenergie op zee is eigenlijk niet meer controversieel. Het heeft geen zin meer om te luisteren naar tegenstanders. Op zee is er sowieso meer wind dan op het land. Behalve duurzaamheid is er ook veel economisch profijt. Het levert veel werk op om ze er neer te zetten, maar ook als ze er eenmaal staan blijft er onderhoud en vervanging. Structureel naar schatting een miljard op jaarbasis voor het Nederlandse deel van de Noordzee na 2020 en voor de hele Noordzee oplopend tot zo'n 10 miljard op jaarbasis. En het mooie van dit alles is dat we in ons land voldoende bedrijven hebben die elders ervaring hebben opgedaan om ze te plaatsen. Denk aan Van Oord en Heerema. Alleen zelf windmolens maken, dat is er nog niet bij. Alhoewel, met Darwind hebben we een veelbelovend alternatief van eigen bodem, eigenlijk een soort Dafje op een paal...”

Afstemming

Johan Swager ten slotte: “Tot nu toe zijn het vooral de Denen die het beste product leveren wat windmolens betreft. Vergeet ook niet dat er nog iets anders is dat de voorkeur voor plaatsing op zee vergroot. De molens worden zo groot dat het makkelijker is ze uit de kust te plaatsen dan op land. De Noordzee is de perfecte plek. Zeker ook als er meer afstemming ontstaat tussen de verschillende parken. Pas kwam Rem Koolhaas met dat idee van een kring van parken die onderling verbonden zijn. Nu heeft bij wijze van spreken elk park nog een leiding naar de wal. Het zou een enorme sprong voorwaarts zijn als ze met elkaar in verbinding staan, zodat ze meer stabiliteit bieden in de levering in geval er eentje minder wind vangt...”

(in kader)

Meewind - hoe het werkt

Particulieren, gemeenten en bedrijven kunnen in het beleggingsfonds Meewind participaties aanschaffen voor 1.000 euro per stuk. Het geld wordt geïnvesteerd in de aanleg van een windmolenpark op de Noordzee. Wie participeert, is mede-eigenaar en ontvangt een verwacht jaarlijks rendement van 7 tot 10 procent over een periode van 25 jaar (5 jaar ontwikkeling, 20 jaar exploitatie). Meewind wil het mogelijk maken dat men de opgewekte stroom naar rato van de inleg zelf kunt afnemen. Wettelijk bestaat die mogelijkheid al.

De start van de bouw van het windmolenpark is voorzien in 2012/2013. Een jaar later kan het park operationeel zijn. Door zelf bij te dragen en er financieel van te profiteren, kunnen participanten de ontwikkeling helpen versnellen. De kracht van grote groepen burgers (financieel en emotioneel) wordt op deze manier benut.

Meewind is een fonds voor gemene rekening met een beheerder: Seawind Capital Partners BV en een bewaarder: Vereenigd Trusteekantoor BV. Seawind Capital Partners BV - die het initiatief Meewind hebben opgezet - heeft een vergunning verkregen van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en Meewind is als beleggingsfonds geregistreerd bij de AFM.